

Dosarul nr.3ra-823/2020

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Ciumac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, A. Malîi, A. Minciuna)

Î N C H E I E R E

07 octombrie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Melnic împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Ministerul Afacerilor Interne cu privire la contestarea actelor administrative, împotriva deciziei din 17 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 14 august 2019 Anatolie Melnic a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale (în continuare CNAS), persoană terță Ministerul Afacerilor Interne (în continuare MAI) privind contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii, a indicat că, a activat în organele afacerilor interne până la 25 martie 2019 apoi a obținut calitatea de pensionar MAI cu calculul vechimii în muncă de 24 ani.

În temeiul ordinului MAI nr.96 din 20 martie 2018 i s-au efectuat recalculări în vechimea în muncă, introducându-se avantajele pentru perioada activității în Batalionul Serviciului Pază și Escortă, astfel că vechimea în muncă i-a fost stabilită la momentul ieșirii la pensie de 24 ani.

La ieșirea la pensie cuantumul pensiei constituia 50% din soldă. Cu actele menționate s-a adresat la Casa Teritorială de Asigurări Sociale (în continuare CTAS) Ciocana în vederea recalculării și prin decizia CTAS Ciocana nr.196 din 12 iunie 2019 i-a fost refuzat.

Prin cerere prealabilă a contestat decizia CTAS Ciocana la CNAS și la 19 iulie 2019 a primit refuz în satisfacerea pretențiilor.

Consideră refuzul unul neîntemeiat și pasibil de a fi declarat ilegal și anulat.

A solicitat anularea ca fiind ilegal răspunsul CNAS cu nr.M-1493/19 din 19 iulie 2019, a obliga CNAS să efectueze stabilirea calcularea cuantumul pensiei a

lui Anatolie Melnic, cu achitarea pensiei, începând din 25 martie 2019, în cuantum de 50% din solda lunară luându-se în considerare certificatul eliberat de către Direcția de Poliție a mun. Chișinău cu nr. 34/20 din 09 august 2019.

Prin hotărârea din 19 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea înaintată de Melnic Anatolie împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, persoană terță Ministerul Afacerilor Interne privind contestarea actelor administrative (f.d. 68-70).

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să-i stabilească și să-i achite lui Anatolie Melnic pensie în mărime de 50% din solda lunară, începând cu 25 martie 2019, luându-se în considerare certificatul eliberat de către Direcția de Poliție a mun. Chișinău cu nr.34/20 din 09 august 2019.

În rest pretențiile reclamantului au fost respinse, ca neîntemeiate.

Prin decizia din 17 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, și s-a menținut hotărârea primei instanțe (f.d. 108-113).

În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că nu poate fi pus în discuție conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice, deoarece petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, astfel, prima instanță întemeiat a conchis că, răspunsul nr. M-1493/19 din 19 iulie 2019 emis de CNAS, pe marginea contestației reclamantului, nu poate fi anulat.

Colegiul a subliniat că instanța de fond a concluzionat corect cu privire la faptul că, motivul indicat în decizia nr.196 din 12 iunie 2019, potrivit căreia s-a refuzat în stabilirea și calcularea cuantumului pensiei a lui Melnic Anatolie, cu achitarea pensiei, în cuantum de 50% din solda lunară, din considerentul confirmării stagiului de cotizare de doar 23 ani 06 luni, or, vechimea în muncă a reclamantului Melnic Anatolie la data de 25 martie 2019, a constituit 24 ani, 03 luni, 00 zile.

De asemenea, Colegiul judiciar a apreciat ca fiind justă și întemeiată concluzia primei instanței privind faptul că, conform datelor prezentate de reclamant acestuia i-a fost calculată eronat vechimea în muncă, când a activat în izolatorul de detenție, aceasta a fost calculată cu o lună vechime în muncă egală cu o lună de serviciu, dar conform prevederilor legale, vechimea în muncă pentru acest gen de funcții, se calculează 2 luni vechime în muncă, pentru o lună de serviciu.

Astfel, întemeiat a conchis că, decizia de refuz a CNAS privind stabilirea pensiei este neîntemeiată și pasibilă de anulare, urmând ca CNAS să calculeze vechimea în muncă, să stabilească și să achite pensia reclamantului, în modul stabilit, adică două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu.

La 16 iulie 2020 (data de pe plicul poștal) Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei din 17 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii noi (f.d. 120-125).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, reiterând argumentele indicate în cererea de apel.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 17 iunie 2020, notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale, la 10 iulie 2020 (f.d. 115).

Astfel, Casa Națională de Asigurări Sociale, în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ, a depus recursul la 16 iulie 2020, respectând astfel termenele procedurale.

La 29 iulie 2020 în adresa intimaților, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 04 august 2020 (data de pe plicul poștal) Anatolie Melnic a depus referința pe marginea recursului, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în

contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Casa Națională de Asigurări Sociale, este inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh